

Hobbyudstilling i Sunds

En lille fortælling om en fantastisk dag

JYRAK's studiekreds i Herning havde igen i år linet op til en Jule-Hobbyudstilling. Med erfaring fra sidste år ville jeg rigtig gerne med, men efter jeg havde to misser med til WS, var mit udstillingsbudget for 2013 overskredet med en pæn sjat gode danske kroner.

Til WS valgte "Korsbakkerne" dog at intensivere presset, og fordi både Henning og Anne delte ud af kys på min pande, måtte jeg jo lukke øjnene for min bankdames bistre blik og tilmelde Dione.

Som sagt, så gjort og tja, nu var der jo ged i økonomien alligevel, så jeg måtte nødvendigvis også få konstrueret et julegardin. Man skal aldrig gå ned på udstyr, så jeg satte mig ved symaskinen og fik det ordnet. Jeg må lige tilføje, at de mennesker der syr burgardiner til andre, og selv har kat, burde virkelig sætte prisen op med ca. 400 %, for at klippe stof med siatalere i huset, er en oplevelse...

Jeg har ikke et "sy-rum", så det var mest praktisk at klippe stoffet på gulvet, ja, ja, i min lille verden..... Jeg havde set blikket i Lyckys øjne da jeg bredte stoffet ud, men valgte

at tro på det gode i ham. Jeg havde imidlertid ikke mere end lige sat saksen i stof-fet, før han kom galoperende med 120 km/t med sit OOOOAAAA AU UUUUUUUUUOOO OOOOAAAAUUUU. Skøjtede hen i stoffet og spurtede ind på badeværelset, hvor mine håndklæder blev revet på gulvet. Tilbage til stoffet i høj hastighed, hvor han tydeligvis gik efter et hurtigt og smertefrit drab.

Pigerne var kommet til for at se, hvad der var los og gik til hånd, det bedste de havde lært. Jeg lod stof være stof, lod kattene gasse af, indrømmede for mig selv at jeg havde tabt og syede gardiner, da de var faldet i søvn.

Nå men søndag den 8. kom og jeg tog af sted til Sunds.

Allerede ved indgangen var stemningen der. Jeg havde glædet mig som et lille barn, og der var virkelig noget at glæde sig til. Der var fint julepyntet i forsamlingshuset med nisser og julehjerter. Der duftede af ny-lavet kaffe, og i køkkenet havde de nissehuer på.

Alle var glade, spændte og i fabelagtigt humør. Det var afslappet uden nogen form for præstationsangst, snik snak mellem rækkerne, hilsen rundt på både kendte og ukendte mennesker, og naturligvis se og røre ved en masse skønne misser. Mange af burene var virkelig sat op til JUL!

Dione hygger sig i sin hule og hjemmegjorte gardiner

Kreativiteten var bestemt i højsædet. Forventningens glæde, tror jeg godt jeg kan tillade mig at sige, var til stede hos os alle. Jeg fik tildelt bur og fik installeret Dione i de hjemmegjorte gardiner, der imod alle odds faktisk blev helt gode.

Vi blev budt velkommen af Lone Gram, der også var pyntet pænt med en lille nissehue på et hårspænde, og vi fik præsenteret vores dommere, der havde været en overraskelse til dagen. Den ene var vores altid festlige og ofte Chefsteward på JYRAK udstillinger Simone, og den anden var Tina, der taster vores resultater på JYRAK udstillingerne. Da den formelle velkomst (Lone stående på en stol) var overstået, kom dyrlægetjekket. Det var genialt! Alle misser var i deres bure og dyrlægen gik rundt og tilså dem der, i armene på deres ejer, slet ingen stress overhovedet. Straks derefter fik hver udstiller en lille gave fra en butik, der havde en stand. Et yndigt lille katte-smykke til at hænge om halsen.

Burene bugnede af foderprøver, så der var virkelig nogle frivillige hænder, der havde været på arbejde. Da jeg så præmiebordet, var jeg nær gået bagover, for hold da op! Igen, stor respekt for at kunne snakke sig til så mange sponsorgaver. Det hyggelige ved en hobbyudstilling er, synes jeg, at det er alle mod alle. Ingen standarder at leve op til, man skal komme med en fin og sød mis,

Gaver til dommerne for deres indsats

så er man med. Misserne var delt op i killing, ungdyr, hankastrater, hun-kastrater, fertile hanner og fertile hunner. Så for første gang var Dione i tæt race mod hhv. Europé, NFO, MCO og Ragdoll, hvis jeg ikke husker helt forkert. Der var 69 katte, hvilket jeg faktisk synes var flot.

Dione skulle bedømmes af Simone, hun var dog ved at finde bedste hun- kat, da jeg prikkede hende på skulderen og spurgte om ikke hun også ville se Dione? Sætternissen havde nemlig været på spil, og hun havde på dommerens liste (og ikke pga. forkert tilmelding ☺) transmogriffet sig til en fertil han. Udvælgelsen blev stoppet og Dione kom på bordet, og jeg ELSKER Simone!

Nogle af hendes ord var: "Hold da op en øjenfarve, der kan man tale om dyb blå" Det kom nu ikke som en stor overraskelse, eftersom hun virkelig har en prima øjenfarve. Næ, grunden til jeg kunne have kysset Simone var: "Hun er i en så flot kondition" Meget pænt kan man sige om Dione, men ligefrem at prise hendes køkken er i gængs udstillingsregi nok at tolke lige lovlig meget på standarden. Men hey... vi var der for sjov, og dét var det. Op til parole igen med alle hun kattene, og da det nu var en hobby-udstilling og Dione havde leveret sit typiske dommerhvæs hos Simone, blev hun præsenteret på bedste Burmeserstil. Men det stræk der, syntes Dione var noget opreklameret noget. Jeg ved ikke, hvilket nummer hun blev, men hverken 1, 2 eller 3 så ned i buret igen, hvor hun gav den gas med foderet. Jeg må sige, at hun havde taget den konditionsros til sig.

Flere skønne misser blev vist frem, mange af ejerne kendte jeg i forvejen fra tidligere udstillinger, men der var ikke mindre end tre udstillingsnovicer med. De var naturligvis spændte på alt sådan noget udstillingshalløj, men jeg er sikker på, at et par stykker vil være at se på kommende officielle udstillinger, og det er herligt.

Tiden fløj af sted, og pludselig var det frokost. Jeg havde bestilt mad i forvejen, og jeg fik den lækreste sandwich med kylling og bacon. Dione fik et par majs-korn, og de var fortrinlige, skulle jeg hilse og sige.

En anden helt igennem genial ting ved hobbyudstillingerne er deres helt specielle Hobby-titler. Der skulle bl.a.

kåres "Bedste musefænger", "Bedste motor", "Bedste kysser", Udstillingens Lækkerbiskken" og naturligvis "Mis Jul" Jeg kan simpelthen ikke huske alle kategorierne, men de gav alle et stort smil på læben og stor applaus. Man kan vel egentligt godt sige, at hobbyudstillinger præmierer nutethedsfaktoren, hvilket alle katte besidder uanset herkomst.

Da "Bedste Motor" skulle kåres blev nummer 64 sørme valgt. Min Dione havde formået at snakke sig til den titel. Jeg hentede hende i buret og gik på scenen. Hun havde vundet 5 kg foder til sig selv og vennerne herhjemme, og til mig havde hun vundet et olieskift til min bil. Den præmie er nok en af de bedste, jeg nogensinde har vundet, for dagen før havde olielampen blinket et par gange. Det måtte jeg naturligvis fortælle, hvilket forklarer humøret på billedet.

For at finde den kat, der skulle rende med den fornemme titel "Mis Jul", var der placeret en stemmeboks ved indgangen. Alle kunne stemme både udstillere og gæster. Der blev stemt flittigt, og der var en virkelig kæmpe præmie på spil. Stor pokal, et toeters kradsetræ, en gigantisk mængde foder, nullerput-seng og en masse andre lækkerier, så jeg vil lyve, hvis jeg ikke også håbede lidt på den titel. Jeg stemte dog på den lækre lille mand, der endte med at blive "Mis Jul", og det var det hele værd! Bette-manden så ud til at være relativt upåvirket af det, men ejeren.... hun fik

Lone, der giver Dione præmie for "Bedste Motor"

julekulør i kinderne, og det var virkelig dejligt at se sådan en glæde. Vinderen var nemlig Arjuna's Knight af Cydonia, opdrættet og ejet af en meget meget glad og stolt Fru Korsbakke. Der var herligt og både ejer og mis fik et rungende applaus.

Udstillingen var berammet fra kl. 10 – 16, og dagen var så småt ved at være forbi. Jeg må også indrømme, at den havde været lang nok. Jeg havde holdt mig oppe på Panodil, næsespray og en ukristelig mængde kaffe. Min stemme ville gøre Otto Brandenburg grøn af misundelse, så jeg trængte til at komme hjem i seng.

Men når jeg sidder her og tænker på min søndag i Sunds, så var det alle svedeture, kulderystelser og trætheden værd. Det burde vedtages ved lov, at prøve mindst én hobbyudstilling i sit liv, for det er ikke let at få den fantastiske atmosfære og specielle stemning ned på papir. En ting kan jeg i hvert fald sige.... Jeg er fast inventar de næste mange år.

Luise Bindersbøl
www.suguih.dk